

Καθημερινοί σταυροί

/ [Γνώμες](#)

@Rafail Georgiadis - Ope.gr

• Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος

Όταν ο Χριστός αποκάλυψε στους μαθητές του ότι επρόκειτο «πολλά παθείν από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων» και ότι θα φονευόταν από αυτούς, αλλά και θα ανασταινόταν «τη τρίτη ημέρα», ο Πέτρος αναστατώθηκε πολύ. Πήρε τον Χριστό ιδιαιτέρως και τον παρακινούσε με έντονο ύφος να το αποφύγει αυτό. Ήταν αδιανόητο κατά τη γνώμη του, σκάνδαλο μέγα, να συμβεί κάτι τέτοιο στον Μεσσία.

Τότε ο Χριστός είπε, ότι όποιος τον αποτρέπει από τον σταυρικό θάνατο δεν έχει θεϊκό φρόνημα, αλλά σατανικό. Φρονεί αυτά που αρέσουν στους ανθρώπους. Όχι μόνο ο Χριστός θα σήκωνε τον σταυρό του, αλλά και κάθε αληθινός ακόλουθός του θα έπρεπε στο εξής να σηκώνει καθημερινά τον σταυρό του (Κυριακή μετά την Ύψωσιν).

Καθημερινή άρση του σταυρού σημαίνει να ενεργούμε τηρώντας επακριβώς τις

θείες εντολές, πράγμα που προϋποθέτει συνεχή συμμόρφωση στο θέλημα του Θεού και σταύρωμα των δικών μας θελημάτων, αλλά και όλων των κακών εσωτερικών μας κινήσεων. Πράγμα πολύ δύσκολο, έως και ακατόρθωτο. Σκεφθήκαμε π. χ. πόσο εύκολα και πόσες φορές γκρινιάζουμε για κάτι; Για σοβαρά, αλλά, το συνηθέστερο, για εντελώς ασήμαντα πράγματα; Πόση ζημιά όμως γίνεται από αυτό μεταξύ μας; Και ιδίως στις ψυχές των παιδιών;

Λέει ο π. Εφραίμ Παναούσης: «Η γκρίνια φέρνει πολύ κακό, πάρα πολλά πράγματα που δημιουργούνται στην οικογένειά μας. Γινόμαστε μαγνήτες, δεν θα σας πω αρνητικής ενέργειας (γιατί είναι της νέας εσοδείας λέξεις αυτές και δεν μου αρέσουν, κάτι θετικές ενέργειες κ λ. π., δεν υπάρχουν θετικές ενέργειες, υπάρχει χάρη Θεού και όλα αυτά). Οι γκρίνιες και αυτά που δημιουργούμε χωρίς λόγο, με κάποιο τρόπο μαγνητίζουν όλη αυτήν την ασθένεια μέσα στο σπίτι και τη μεταποιούν σε κακό, σε πράγματα που βρίσκουν κυρίως τα μωρά, τα οποία είναι τόσο ευάλωτα»!

Αλλά και εσωτερικές μας κινήσεις, σχεδόν ανεπίγνωστες και από μας ακόμα, χρειάζονται πολλή προσοχή και σταύρωση.

Διηγείται ο π. Χριστόδουλος Χατζηθανάσης, οφθαλμίατρος, ότι του ήρθε κάποτε στα εξωτερικά ιατρεία ένα ζευγάρι. Η γυναίκα φαινόταν αναμαλλιασμένη, με σκισμένα ρούχα, μελανιασμένη κ. λ. π., προφανώς είχαν μαλώσει. Της ζητήθηκε κατά την τάξη το όνομά της για να εξετασθεί, αλλά ο συνοδός της, φοβούμενος ίσως μην του γίνει καμιά καταγγελία, εξαγριώθηκε, σήκωσε το χέρι να χτυπήσει τον γιατρό και φώναξε: «Ρε γιατρέ, γιατί δεν κάνεις τη δουλειά σου και ρωτάς τέτοια πράγματα;» Ευτυχώς ο νοσοκόμος πρόλαβε, του άρπαξε το χέρι, αποσόβησε το χτύπημα. Εκείνος βούτηξε τη γυναίκα και έφυγαν.

Δύο-τρεις μέρες μετά, ο γιατρός-ιερέας ανέφερε στον άγιο Πορφύριο το γεγονός, ότι παρά λίγο να φάει ξύλο τζάμπα και άδικα. Προς μεγάλη του έκπληξη ο άγιος του είπε: «Εσύ έφταιγες»! Και του εξήγησε: «Εσύ, όταν τους είδες, κατάλαβες τί είχε γίνει, και μέσα σου τον αντιπάθησες. Αυτός κατάλαβε, ένωσε την αντιπάθειά σου και γι' αυτό σου επιτέθηκε».

Αυτό λοιπόν που νιώθουμε μέσα μας για τον άλλον έχει πολύ μεγάλη σημασία. Πόσο πρέπει να ελέγχουμε τα κινήματα της ψυχής μας!

Ας σταυρώνουμε μέσα μας το κακό προτού βλάψουμε κανέναν. Ας εκπέμπουμε μόνο καλό, καλή διάθεση, χάρη Θεού και όχι δαιμονική ενέργεια, σε οποιονδήποτε μας πλησιάζει.